

Verloving

Written by Hugo

Wednesday, 22 December 2010 14:01 - Last Updated Wednesday, 22 December 2010 14:02

Woensdag 22 december, Iten, Kenia

Afgelopen zaterdag, 18 december, hebben Hilda en ik ons in Kenia verloofd.

Dat verdient enige uitleg. In Nederland zijn we al jarenlang, zoals dat zo mooi (ahum) heet 'geregistreerd partners', zo ongeveer hetzelfde als getrouwd – maar daar hebben ze in Kenia geen boodschap aan. In Kenia (in ieder geval bij de Kalenjins) is van oudsher de verloving het allerbelangrijkste, belangrijker dan het huwelijk. Wanneer man en vrouw gaan samenwonen dan komt er een moment dat deze relatie officieel gemaakt moet worden, dat is de engagement/verloving. Deze verloving wordt gevierd bij het ouderlijk huis van de vrouw, waar de man met zijn familie op bezoek komt. De twee families maken kennis met elkaar, geven elkaar kado's en overleggen met elkaar om uit te zoeken of er geen bloedband is tussen de partners. Daarnaast wordt er vaak een bepaalde bruidsschat bepaald. Ook zegt het dorp als het ware vaarwel tegen de vrouw, die vanaf nu bij haar man gaat wonen. Hierna is de relatie officieel en in veel gevallen volgt er geen huwelijk meer, omdat daar geen noodzaak (of geen geld) voor is.

Speciaal voor deze gelegenheid waren mijn ouders naar Kenia gekomen. Zaterdagochtend vertrokken we dus met een aantal auto's vanuit Iten naar Kapchorwa, een plattelandsdorpje waar Hilda geboren is en tot haar 20e heeft gewoond. Daar werden we opgewacht door Hilda's familie, inclusief neven, nichten, (oud)tantes en ooms, opa's, oma's en achterneven en -nichten. Dat zijn er heel wat. Daarnaast was een deel van het dorp uitgelopen. Nederland werd verder nog vertegenwoordigd door Koen Raymaekers en Jeroen Deen. In totaal waren er 120-150 mensen.

In grote pannen werd voor al deze mensen vlees gebraden – Hilda's broertje had een schaap geslacht – en rijst met groenten gekookt. Na het eten kwam Hilda met haar zusjes dansend en zingend het veld op waar we zaten, om de taarten op tafel te zetten. Speciaal voor de gelegenheid hadden we een grote speaker met generator (er is ter plekke geen electriciteit) meegenomen, zodat er muziek gedraaid kon worden. Vervolgens werden beide families door een 'speaker' met microfoon aan elkaar en het publiek voorgesteld, wat bij de familie Van den Broek een stuk minder tijd kostte dan bij de familie Kibet. Er was wat entertainment; Hilda's zusjes zongen en dansden een bekend Kalenjin lied en mijn moeder zong 'If you're happy and you know it clap your hands' met een stuk of 30 kinderen uit het dorp. Na het snijden van de taarten dienden Hilda en ik eerst elkaar te voeren en vervolgens onze ouders. Waarschijnlijk spreken sommige dorpsgenoten nu schande van de kus die ik Hilda vervolgens 'en plein public'

Verloving

Written by Hugo

Wednesday, 22 December 2010 14:01 - Last Updated Wednesday, 22 December 2010 14:02

gaf. Daarna kregen alle gasten een stukje taart. Vervolgens werden er een aantal bomen gepland, één door Hilda en mij, één door mijn ouders, één door Hilda's familie en één namens de vrienden door Koen en onze Bosnische vriend Sinisa. Het kostte niet veel tijd voor we tot de conclusie kwamen dat Hilda en ik geen bloedband hebben en wat betreft de bruidsschat werd het me ook niet echt moeilijk gemaakt. Als laatste werden er allerlei kado's uitgedeeld, zoals dekens, doeken en kopjes. Dat alles gebeurde dansend en zingend. Ik gaf Hilda een grote witte teddybeer, waarna er overal gelachen werd: de meeste gasten vroegen zich af waarom de mzungu een witte baby aan Hilda gaf. Aan het eind van de dag reden we met 30 mensen terug naar Iten, waar we een afsluitend diner hadden. Helaas lukt het me niet om foto's op mijn site te plaatsen, voor beeldmateriaal verwijs ik daarom naar www.losseveter.nl.

Naast aan verloven doen we ook nog aan hardlopen, liefst dagelijks. Hilda zal in Egmond starten en ik kom met haar mee, maar zal zelf niet starten. Mijn achillespezen zijn hersteld en ik ben sinds 2 weken begonnen met wat licht tempowerk. Ik loop elke ochtend een kilometer of 12-17, soms rustig en soms wat harder, en breng de meeste middagen door in de sportschool van Lornah. Alle trainingen gaan pijnloos en ik draai best lekker, maar ben uiteraard nog niet klaar voor een wedstrijd.